

deriksberg Slotshave, en Grund, som hører til den saakaldte Fasangaard. Det etaarige Kursus, om hvilket der navnlig her er Tale, har en overmaade smuk Opgave at løse. Det er at betragte som et Supplement til vore Seminarier og danner nu en Gang et fast og et ganske nødvendigt Led i den Række af Undervisningsanstalter; som staa i meget nær Forbindelse med den Gerning, der udføres af Folkeskolen her i Landet, og ligesom dette Kursus i Grunden ikke kan undværes, saaledes maa det ogsaa siges, at det hidtil har været ganske fortrinligt ledet, og at Undervisningsgeringen paa dette Kursus udføres med stor Dygtighed. For saa vidt er altsaa alt i god Orden. De Folk, som søge Undervisning paa dette Kursus, ere unge Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, som søge en fyldigere Uddannelse i et eller flere Fag end den, som det almindelige Seminarium har kunnet give dem. Eleverne ere altsaa gennemgaaende Folk, der have taget Skolelærereksamen eller Lærerindeeksamen. Det hænder naturligvis ogsaa, at Kursus'et kommer til at undervise i Fag, som Seminarierne slet ikke undervise i; jeg skal saaledes nævne fremmede Sprog. Spørgsmaalet bliver altsaa i Virkeligheden, om det for Tiden er nødvendigt at rejse denne ny Bygning. Eller med andre Ord: Ere Lokalerne i Statens Bygning i Stormgade ikke fremdeles tilstrækkelige?

For at besvare dette Spørgsmaal, bliver det nødvendigt at undersøge, hvorledes det store Elevantal fremkommer, om det fremkommer paa naturlig Maade, eller om det egentlig talt er kommet frem paa kunstig Vis. Efter min Opfattelse er det sidste Tilfældet, og jeg tror derfor, man kan opsætte at rejse den kostbare Bygning i Frederiksberg Slotshave. Der er saa meget mindre Grund til det, som Statskassen allerede har faaet ret store Udgifter i Anledning af den ny Skolelovs Gennemførelse.

Jeg skal i Sammenhæng hermed tildele mig at give nogle Oplysninger om Elevantallet, og jeg bemærker først, at mine Tal ere hentede fra den Beretning om Statens Lærerkursus, der gælder for Skoleaaret 1899—1900. I nævnte Skoleaar var Elevantallet 149, 43 Lærere og 106 Lærerinder. Altsaa mere end dobbelt saa mange Lærerinder, som der var Lærere. Procentvis er Lærerindernes Antal 71,1 pCt. af det samlede Elevantal. Af disse 149 Elever var der 2 Lærerinder, der vare fra Island; dernæst var der 92 og deraf 19 Lærere og 73 Lærerinder fra Kjøbenhavn og Frederiksberg, og det er jo den

langt overvejende Del af hele Elevantallet. Tilbage bliver der altsaa fra Provinserne her i Danmark — vi fraregne altsaa de 2 Lærerinder fra Island — kun 55, det er det hele. Altsaa, Kjøbenhavn og Frederiksberg møde i Undervisningsaaret 1899—1900 frem med et Elevantal paa 92, og Provinserne, hele det øvrige Land, møder op med et Elevantal paa 55. Det synes jo ligefrem at være et rigtig godt Stykke Kjøbenhavneri dette. Af disse 55 fra Provinserne have de 23 været Lærere og 32 Lærerinder, og dernæst have af disse 8 Lærere og de 17 Lærerinder haft Ansættelse i Købstæderne, og de 15 Lærere — deraf 8 Højskolelærere — og 15 Lærerinder have haft Ansættelse paa Landet. Resultatet bliver altsaa, at fra Landet har der kun i alt været 30 Elever af de 149, nemlig 15 Lærere og 15 Lærerinder, og af disse 15 Lærere er der endda 8 Højskolelærere, og af de 15 Lærerinder er der 6, som have Ansættelse i Villabyerne her i Nærheden af Kjøbenhavn: Valby, Charlottenlund, Gentofte, Hellerup osv., altsaa trindt omkring Kjøbenhavn. Det Antal, der bliver tilbage, bliver altsaa egentlig kun 16 i alt, der ere ansatte ved Folkeskolen paa Landet, 14 af de 30 gaa fra, nemlig 6 Lærerinder og 8 Højskolelærere, mens Eleverne fra Købstæderne i det hele udgøre tilsammen 117, og medtage vi altsaa disse 14, de 8 Højskolelærere, som ikke have med Folkeskolen at gøre, og dernæst de 6 Lærerinder her ude i Villabyerne, bliver det i alt 131. Der var altsaa af 149 Elever 2 fra Island, 123 fra Købstæderne, 8 Højskolelærere og Resten vare beskæftigede ude paa Landet — ved Landsbyskolerne kan man jo gerne kalde det. Dette er, synes det mig, et Misforhold. For det første er der et Misforhold mellem Antallet af Lærerinder paa dette Kursus og Antallet af Lærere. Jeg kan saa inderlig godt forstaa, at i enkelte Fag gælder det om at begunstige Lærerinderne, de yngre Lærerinder, jeg tænker her navnlig paa Gymnastikundervisningen. Vi have jo allerede i Forvejen Gymnastiklærere i stort Antal rundt omkring i Landet, men derimod er det noget nyt, at der skal indføres Gymnastik ogsaa for Pigebørnene i Skolerne, altsaa for saa vidt ogsaa noget nyt, at Lærerinder faa med Gymnastikundervisningen at bestille; det kan altsaa være rimeligt, at man i dette Fag og for øvrigt ogsaa i Pædagogik begunstiger Lærerinderne, i alt Fald i nogen Maade. Men en saa stor Begunstigelse, som der her er Tale om, er alligevel at gaa for